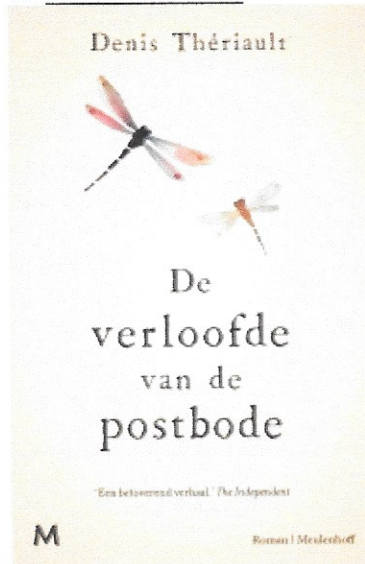

Hebban recensie

Eén plus één is wel degelijk drie

door Guy Doms 28 april 2017

+2 vind ik ook leuk

De verloofde van de postbode Denis Thériault

Wil ik lezen

De Canadese auteur **Denis Thériault** (1959) - en tevens scenarist – leeft pas sinds kort van de pen en schrijft voltijds. Eerder werd hij geïnspireerd door de films van **Stanley Kubrick**. Zijn nieuwe roman *De verloofde van de postbode* is een vervolg op *De eenzame postbode*.

"Het was alsof een engelenkoor het *Gloria* in Tanja's oren begon te zingen. Bevend van een vreugde die aan extase grensde ging ze voor de toiletten staan, waar Bilodo even later nietsvermoedend uit tevoorschijn kwam. Tanja bedankte hem voor deze prachtige verrassing en vertrouwde hem met vuurrode wangen toe dat zij hetzelfde voor hém voelde. Bilodo keek perplex naar het gedicht dat ze tegen haar bonkende hart drukte."

Ook dit keer een fragiel en vertederend liefdesverhaal, waarin de obsessie voor haiku's (en kalligrafie) een voorname rol opeist. Het is echter niet de brave Bilodo die verliefd wordt, maar de Duitse Tanja Schumpf. Ze is drieëntwintig, vanuit Beieren afgereisd naar Montreal om er verder te studeren en haar kennis van het Frans flink bij te schaven. Ja,

ook om er een jongen te ontmoeten, waarmee ze via het internet heeft kennisgemaakt. De stad valt bij haar erg in de smaak, ze wil er maar al te graag blijven. Met die jongen wordt het echter niks. Ze gaat aan de slag in het volkse restaurant Madelinot, waar ze al snel als een blok valt voor de timide postbode Bilodo. Eerst is haar verliefdheid stiekem, dan wordt die zelfs hopeloos; de postbode reageert immers niet op haar gevoelens. Hij is wel dol op Ségolène, zijn haiku-schrijfster uit de Antillen. Cupido heeft aldus nog heel wat werk voor de boeg. Tot het noodlot keihard toeslaat op een onweersnachtige dag, maar tegelijkertijd helpt deze voorbestemming een handje...

"Sommige bloemen
schijnen pas te ontluiken
na zeven jaren
sinds lang wil ik u zeggen
hoe innig ik u bemin"

Haiku's leveren hun eigen narratieve bijdrage, ze staan echter niet voor een extreme vorm van poëzie.

Het is een gewaagde onderneming, een vervolg schrijven op een vorige, bejubelde roman. De lezer kan *De verloofde van de postbode* evenwel perfect lezen als een losstaand deel. Toch krijg je een mooie bonus als je reeds op de hoogte bent van de gebeurtenissen in *De eenzame postbode*. Een gevoel van déjà vu zal je dan wellicht meteen overmeesteren; dit wordt nog versterkt door de terugkeer van de eerder bekende personages. Toch ebt deze ervaring snel weer weg; de geschiedenis herhaalt zich dan wel, toch is het nu op een totaal andere manier... Wat volgt is een niet alledaags en tragisch verhaal, waarin een hoofdpersonage iemand bedondert, om dan uiteindelijk zelf om de tuin te worden geleid.

Met zijn nieuwe roman is Thériault er wonderwel in geslaagd, van één enkele verhaalstructuur een nieuwe doorslag te maken. Een doorslag die zijn vorige boek vervolledigt en voltooit. Een origineel en overheerlijk verhaal, waarin je enthousiasme wordt aangewakkerd door de aantrekkelijke personages en de opmerkelijke gebeurtenissen. Telkens weer word je betoverd door de elegante schrijfstijl van de auteur, alsook door het mysterie van de liefde. Laat je meevoeren door de schrijver en geniet volop van zijn immense verbeeldingskracht en poëtische pen. En ja, met deze twee opeenvolgende romans van Thériault is één plus één wel degelijk drie!